

реєстрації та особливі спрощені режими діяльності компаній в межах офшорної юрисдикції. При реєстрації не обумовлено розмір статутного фонду, невисока витратність реєстрації компанії тощо; спрощена система фінансової звітності; преференції у ліцензуванні діяльності; недоступність та нерозголошення інформації про діяльність компаній на території офшорної юрисдикції для бенефіціарів; мінімально встановлена кількість резервних вимог центрального банку країни; відсутність валютного контролю для нерезидентів та валютний контроль для резидентів офшорної зони. Операції з валютою – необмежені; комунікаційна доступність [2, с. 42].

Розрізняють чотири рівні функціонування офшорних юрисдикцій:

1. Мегарівень – функціонування офшорних юрисдикцій на рівні світового господарства та міжнародних світогосподарських зв'язків.

2. Макрорівень – функціонування офшорних юрисдикцій на рівні народного господарства, національної економіки.

3. Мезорівень функціонування офшорних юрисдикцій – проміжний рівень функціонування офшорних юрисдикцій економічної системи між мікро- та макроекономікою – регіональна економіка, підсистеми національної економіки.

4. Мікрорівень функціонування офшорних юрисдикцій – функціонування офшорних юрисдикцій на рівні індивідів, суб'єктів господарювання та функціонування конкретних ринків [5, с. 136].

Отже, офшорна зона - один із видів вільних економічних зон. Їх відносять до сервісних вільно-економічних зон, особливістю яких є створення для підприємців сприятливого валютно-фінансового та фіскального режимів, високого рівня банківської та комерційної секретності, лояльності державного регулювання.

Список використаних джерел: 1. Кміль В.М. Офшорні зони як інструмент міжнародної податкової конкуренції / В.М. Кміль, Л.П. Ткачик // Збірник наукових праць Національного університету державної податкової служби України. – 2009. - №1. - С. 151-157. 2. Кумок А.Д. Офшорний бізнес // Держава та регіони. - № 5 – 2008. С.41-44. 3. Майорова Т.В. Інвестиційна діяльність: Навчальний посібник. - Київ: "Центр навчальної літератури", 2004. – 376 с. 4. Пешко А.В. Офшорний бізнес як складова світової економіки // Економіка та підприємництво. - № 3. – 2006. С. 233-236. 5. Хейфец Б.А. Офшорні юрисдикції в глобальній та національній економіці – М.:ЗАО «Издательство «Экономика», 2010. – 335с.

ЗАЇКІНА Ю.С., аспірантка, м. Полтава, Полтавська державна аграрна академія

РОЗВИТОК ФОРМУВАННЯ ЕФЕКТИВНОЇ СИСТЕМИ ХІМІЧНОГО СЕРВІСУ В АГРАРНОМУ ВИРОБНИЦТВІ

Основною ланкою в сфері матеріально-технічного забезпечення сільського господарства є система хімічного сервісу аграрного виробництва. Загальні особливості сільськогосподарського виробництва вимагають створення та функціонування системи хімічного сервісу обслуговування галузей рослинництва та тваринництва. Сервіс хімічного обслуговування є одним з найважливіших елементів у системі заходів по нарощуванню обсягів і підвищенню ефективності виробництва сільськогосподарської продукції. Аграрне виробництво в сучасних умовах важко уявити без застосування засобів хімізації на сільськогосподарських підприємствах.

Хімізація – один з пріоритетних напрямів інтенсифікації сільського господарства, невід'ємна складова науково-технічного прогресу, на основі якої відкриваються широкі перспективи розвитку аграрного виробництва. На даний час хімізація в сільському господарстві розвивається за таких напрямків, як створення

нових і вдосконалення існуючих видів мінеральних добрив та збільшення доз їх внесення під аграрні культури [5, с. 278].

Переконання з світового досвіду довели, що система хімічного сервісу яка є характерною для окремих держав визначається перш за все рівнем економічного розвитку країни, тож чим більша країна, тим більше вона має можливостей для забезпечення ефективного ведення трудозберігаючого та високоінтенсивного сільськогосподарського виробництва, безпечного для довкілля і здорової нації населення. Існує велика кількість проблем стосовно сучасного стану хімізації у вітчизняному сільськогосподарському виробництві [3, с.62].

Перебудова економіки з планової на ринкову спричинила докорінні зміни в системі АПК на національному та регіональному рівнях. Специфічні особливості аграрного виробництва вимагають створення та функціонування спеціалізованого сервісу, важливою ланкою якого є агрохімічного обслуговування. Перехід від агропромислового комплексу України до ринкових відносин зумовив необхідність проведення суттєвих змін і в системі агрохімічного сервісу на основі механізмів ринкової економіки. Поза сумнівом, агрохімічне обслуговування є одним важливих елементів у системі заходів щодо нарощування обсягів і підвищення ефективності сільськогосподарського виробництва продукції. На сьогоднішній день система агрохімічного обслуговування знаходиться на етапі перебудови і становлення [1, с.145].

Щодо сучасного ринку агрохімічного сервісу, то його не можна назвати впорядкованим. На результаті проведених досліджень було встановлено, що районні агрохімічні формування не мають належного впливу на ринку засобів хімізації. Причиною цього являється нестача достатньої кількості обігових коштів. Звертаючи увагу на це, в Україні доцільно створити мережу регіональних (обласних) центрів по системі хімічного сервісу сільського господарства, основним з завдань якого було б дотримання екологічно безпечного застосування засобів хімізації, запобігання розповсюдженню підробок, фальсифікованих препаратів, а також забезпечення використання сільськогосподарського потенціалу на основі науково-технічного та інноваційного підходів. Саме такі регіональні агрохімічні центри повинні стати основною виробничою одиницею, яка забезпечить весь обсяг робіт, пов'язаних з агрохімічним обслуговуванням сільськогосподарських товаровиробників [4, с.129].

Створення обласної корпорації по обслуговуванню хімічного сервісу та мережі регіональних агрохімічних центрів дозволить побудувати упорядкований ринок засобів хімізації, агрохімічних послуг, а також необхідних технічних засобів. Крім того, це допоможе скоординувати діяльність не тільки виробників засобів хімізації, а і банківських, і страхових установ, лізингових компаній в напрямі забезпечення високоякісного агрохімічного обслуговування сільськогосподарських товаровиробників.

Безсистемне використання засобів хімізації знижує їх ефективність і призводить до забруднення навколишнього середовища. Перейти до науково обґрунтованого застосування засобів хімізації можна лише під контролем спеціалістів, тому лише регіональні хімічні центри зможуть забезпечити системний контроль за дотриманням розроблених науковцями регламентів та встановити відповідальність за їх порушення. Формування аграрного сектора спрямоване на розвиток високо інтенсивного, економічно ефективного та екологічно безпечного сільського господарства неможливо реалізувати без відповідно розвиненої структури агрохімічного сервісу. Щодо розвитку ефективності аграрного виробництва, то він в

значній мірі залежить від стабільної роботи системи агрохімічного забезпечення [2, с.19].

На сьогоднішній день залишається невирішальною і не до кінця з'ясованою велика кількість питань, пов'язаних з цією багатогранною проблемою.

Список використаних джерел: 1. Агрохімічне обслуговування сільськогосподарських формувань: навчальний посібник / Лопушняк В.І., Корчинський І.О., Вислободська та ін. – Львів: «Новий світ-2000», 2009. – 288с. 2. Аналіз роботи підприємств хімічного комплексу України в 2010 р. №4 за 2011 р. – с. 17-21. 3. Березюк С.В. Застосування програмного забезпечення в підприємствах з агрохімічного обслуговування // Економіка АПК. – 2003. – №9. – с.59-65. 4. Новак І.М. Маркетингова діяльність підприємств агрохімічного обслуговування / І.М. Новак // Економіка АПК. – 2006. – №5. – с.127-133. 5. Підприємницька діяльність та агробізнес: підручник / за ред. М.М. Ільчука, Т.Д. Іщенко. –К.: Вища освіта, 2006. – с. 543

ПЕРЕРВА П.Г., доктор екон. наук, НТУ «ХПІ», Харків

ШІМПФ К., канд. екон. наук, Магдебургський університет (Німеччина)

СУТНІСТЬ ТА ЕФЕКТИВНІСТЬ ЕКОНОМІЧНОГО МОНІТОРИНГУ ПРОМИСЛОВИХ ПІДПРИЄМСТВ

Практичне вирішення нагальних завдань виходу України з економічної кризи, забезпечення динамічно стійкого розвитку економіки відводить першочергову роль інноваціям, інноваційної діяльності, які здатні забезпечити безперервне оновлення технічної та технологічної бази виробництва, освоєння і випуск нової конкурентоспроможної продукції, ефективне проникнення на світові ринки товарів і послуг. Це вимагає реформування всіх сфер суспільного життя і, перш за все, економіки нашої країни.

Інтеграція в світове співтовариство, інформатизація і перехід до постіндустріальних форм розвитку ставить нові цілі і завдання для Російської Федерації. Стабільне економічне зростання країни неможливе без якісного виробничого потенціалу на основі широкого впровадження і розповсюдження науково-технічних досягнень, без динамічного розвитку інноваційної складової економіки. На мікроекономічному рівні інновації забезпечують підвищення ефективності виробництва, якості та конкурентоспроможності продукції. На макроекономічному рівні науково-технічний фактор обумовлює поступовий перехід від ресурсного типу економічного розвитку до інноваційного і формує новий тип економіки.

Формування національної моделі господарювання, яка б забезпечувала стійке розширене відтворення на інноваційних засадах, не може відбуватися без нарощування економічного потенціалу кожного підприємства. В свою чергу, прийняття рішень у сфері бізнесу неможливий без проведення детальних економічних розрахунків. Знання фінансового потенціалу підприємства, внутрішніх резервів і ризиків його діяльності однаково необхідно як самому підприємцеві, так і його потенційним інвесторам. Керівнику добре відомо, що будь-який необдуманий крок у бізнесі може бути чреватий непоправними наслідками. Але уникнути прийняття неправильних рішень можна завдяки застосуванню ефективного планування, контролю та аналізу діяльності компанії. Комплекс послуг з економічного супроводу поточної діяльності підприємства включає: фінансове планування і контроль; комплексний і поелементний аналіз виробничо-комерційної діяльності; поточне і стратегічне ціноутворення; комп'ютерне моделювання ділових стратегій.

Використання моніторингу для оцінки реалізації стратегії на всіх напрямках